Б Ю Л Е Т Е Н Ь

ТОВАРИСТВА б.ВОЯКІВ АРМІЇ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНЬОЇ РЕСПУБЛІКИ у ФРАНЦІЇ

В е р е с е н ь 1959.

Голова В.О.УНРади в Парижі

В другій половині квітня ц.р.побував у Парижі в переїзді з Лондону і в дорозі до Риму,Голова Українського Уряду в еґзилі Микола А.Лівицький.Його відвідини були звязані з низкою побачень у франц.міністерстві закорд.справ,у парламенті та сенаті,в ОТАН-і,а далі теж з чільними політичними провідниками еміграційних центрів народів поневолених Москвою.

Поза цими офіційними зустрічами в чужинецьких колах,Голова В.О.взяв участь у засіданні Представництва В.О.УНРади в Парижі на якому обговорено біжучі справи та дальші напрямні праці еґзильного Уряду УНР.

Вечором 25 квітня,Достойний Гість виступив з інформаційним докладом підчас зустрічі з громадянством,що її влаштувало Представництво В.О.в докладовій залі Дому Українських Комбатантів в Парижі.Зустріч,яка згуртувала чисельну публику,складену з представників низки центральних організацій та чільних українських громадян Парижа,відкрив Віцепрезидент Української Народньої Республіки ген.О.Удовиченко,сердечно вітаючи М. А.Лівицького з приїздом і визначними осягами його дотеперішньої діяльності на відповідальному пості Голови українського еґзильного Уряду.

Доклад М.А.Лівицького,що тривав майже 2 години,був незвичайно цікавий,бо охоплював його кількамісячну поїздку по Канаді,США і Англії зі зустрічами у чільних державно-політичних колах цих країн.В розмовах з прем'єром Канади Діфенбекером,міністром Старчевським,з конгресменами і сенаторами США Америки,з послами англійського парламенту і т.д.пророблено було велику інформаційну та інтервенційну роботу,поглиблено старі звязки і наладнано нові.М.А.Лівицький ствердив і доказав прикладами всюди значний зріст зацікавлення українською визвольною справою та добру поінформованість західніх,держ.-політичних кол,про її значення у загальній мережі нерозвязаних досі проблем Середньої й Східньої Европи.Очевидно,ніяка визвольна акція ніодного поневоленого народу не приносить негайного здійснення її остаточної мети.Такі здійснення приходять у моменти міжнародніх,збройних з'ударів,або в ситуації внутрішнього заломання окупанта.На один з цих моментів,при співдії власного народу під окупацією,мусить рахувати кожна визвольна акція політичної еміграції,отже в нашому випадку - і українська.В сучасний мент йде перш за все про це,щоби в політичній свідомости вільного,західнього Світу,справа самостійної української дердавности сталася імперативом,дієвою,політичною конечністю без здійснення якої не є до подумання ні упорядкування,ні рівновага сил,ні тривалий,конструктивний мир у Середній та Східній Европі.

Величезну працю в напрямі посилення тої свідомости серед народів західнього Світу,а з'окрема в центрах міжнародньої політики,виконує саме еґзильний Уряд УНР зі своїми Представництвами,при активній співдії тих громадських осередків у країнах їхнього поселення,які незмінно і твердо стоять на платформі УНР.Ця праця не шумна,але спокійна,зрівноважена і послідовна,далека від самодурства і самозахоплення.Про питоменний тягар Державного Центру УНР у визвольному русі поневолених Москвою народів свідчить саме ця уважливість з якою ставляться до нього державні політичні кола Заходу й престиж,що його здобув Український Державний Центр у збльокованій визвольній акції цих народів.

Все це є наглядні докази праці,бо без тої праці не булоб дотеперіш-

ніх успіхів,не булоб тої тяжко завойованої позиції на політичному форумі Заходу.Це,що дотепер зроблено,робилося при величезному вкладі енергії,серед найбільш несприятливих матеріяльних умовин праці та ще й серед перешкод,що їх створювала засліпленість внутрішньо-політичної боротьби в лоні таки самої української еміграції на Заході.

При цих підсумках слід сказати,що наш емігрантський загал,що витревав на плятформі УНР,рішуче замало цікавиться системою такої спокійної,наполегливої,можна сказати - муравлиної праці Державного Центру УНР.Йому не вистачає чинник УНРади,цього нашого парламенту в еґзилі,що направляє і провіряє працю уряду,що є стимулом цілости його визвольної акції.Демагогія гасел та атмосфера наклепів привчила наш загал вимагати негайних ефектів,малощо не звітування з кожного кроку органів Державного Центру.Дійшло до цього,що люди,які ні своєю працею,ні фінансово не причинилися в найменшій мірі до скріплення того Центру,вимагають,щоби їм відкривати навіть такі посунення і дії нашої визвольної політики,які з огляду на сторожкість і протиакцію ворога повинні оставатися в тайні,коротко кажучи:- щоби все відбувалося явно,з найголоснішим биттям у самодурні літаври та узалежнювалося від найбільш навіть нерозсудливого голосу похвали чи догани.Отже, щоби робилося саме це,чого треба нашим ворогам,щоби перехрещувати і розколювати все конструктивне,щоби знати в найменших подробицях що діється у визвольному русі української політичної еміграції.Все це є речі неповажні нераз злочинно-шкідливі,але які служать - на жаль - виправданням неодному з українських патріотів слова,щоби...відтягнутися від плачення навіть тої скромної лепти Національного Податку,який нині є одинокою фінансовою базою незалежного від ніяких чужинецьких,посторонніх чинників Укранського Державного Центру.

--- --- ---

Навязуючи до висновків з докладу Голови В.О.УНРади,мусимо підкреслити, що Гол.Управа нашого Т-ва як у своїх Бюлетенях,так і в листуванні з Членством,безупину нагадує про конечність плачення кожним нашим членом - за виїмком безробітніх - одноразового,щорічнього внеску на Національний Податок.Ці заклики натрапляють все ще на мінімальний відгук.Не кожна Філія нашого Т-ва проявила досі цю високу громадську амбіцію,зрозуміння і комбатантську дисципліну,що її проявляють Філії в Оден-ле-Тіш,Везін-Шалеті, чи Зв'язок у Сошо.Це зле.Це навіть образливе для характеру і престижу нашої,найстарішої у Франції української Організації,- й це мусимо виправити!Навіть частинні внески Нац.Податку на рахунок іншої Організації,не можуть бути ніяк виправданням супроти власної Організації,поминаючи вже це, що таким чином вносить лише замішання і затирається перегляд цілости організаційної роботи Т-ва.

Український Державний Центр працює і водночас змагається зі все більшими фінансовими труднощами.Причинки з країн українського поселення в Зах. Европі є дуже малі,при чому найменші з Франції.З тої Франції де наше поселення є на европейському суходолі найдавніше,де люде переважно загосподарилися.Невже кожному з нас так тяжко призначити заробіток одного дня в році на ціль визволення українського народу,на працю,що до цього визволення веде?..Всі ці міркування і висновки даємо під розвагу Членства нашого Т-ва і вимагаємо від нього відповіді! Віримо,що ця відповідь буде достойна звання й імені Українського Комбатанта.

--

Доручення Голови Т-ва в справі Нац.Податку

Всім членам нашого Товариства,які ще не вплатили Національного Податку за 1959 рік,доручаю виконати цей обов'язок якнайскоріше через приналежні Філії,а одиночкам без філіяльного приділу,безпосередньо до Каси Гол.Управи Т-ва.

Олександер Удовиченко,ген.пор.

Власна комбатантська Організація на першому місці!

В нашому організаційному житті трапляються курйозні випадки,що для підсилення братніх організацій в терені,наше членство на стільки готове виручати,що поневолі забуває про свої обов'язки супроти власної Організації, якою є наше Військове Т-во.Цю поміч слабшим,але ідеологічно спорідненим організаціям Управа Військового Т-ва завжди доручала в ім'я солідарности, але ніколи за ціну власного,організаційного послаблення.Не є без значення, чи на пр.якесь свято,чи маніфестацію організує в даній місцевості Філія Укр.Військового Т-ва,чи...силами того ж Військ.Т-ва,братня організація, що потім вписує зусилля наших Побратимів на свій виключно рахунок.В такий спосіб створюється помилкове враження відсталости праці наших військовиків,саме тоді,коли вони найбільше тої праці поклали у дружній допомозі другому Товариству.Тоді створюється фальшива,уявна картина,на ділі навіть шкідлива цій організації,яка з тої помочі користає.Отже у співпраці найбільш дружній і рекомендованій Гол.Управою нашого Т-ва,мусить все ж таки заїснувати якесь розмеження функцій та репрезентації.Члени нашого Т-ва не сміють забувати,що основою їхнього громадського стажу є саме їхня організаційна комбатантська приналежність,їхня жертва здоровля і нераз крові на полі бою за волю Батьківщини.Цеї побратимської спійности не сміє ніщо порушувати,як ніщо не сміє послаблювати власну,комбатантську організацію. Зміння розмежування функцій є тут завданням,якому слід присвятити якнайбільше уваги.Гол.Управа нашого Т-ва знає про свої власні недотягнення,що постають наслідком катастрофичного браку вільних сил,що присвятилисяб виключно праці по Товариству.Вона знає теж,що не має сьогодні багато стимулів,які могли б пожвавлювати організаційне життя.У світовій політиці все ще не діються такі речі,які зрушувалиб надією і можливістю чину наші емігрантські маси.Від Гол.Управи Т-ва,як зрештою від всіх емігрантських організацій ідеологічного напрямку,йдуть тепер весь час основні,незмінні заклики до членства в терені: - втриматися,не звільняти організаційної спійности, бо від неї залежить обличча української політичної еміграції й потреби завтрішнього дня.Повтаряємо ще раз,- не чекати завжди,з найменшою справою на ініціятиву Централі з Парижа,але виживатися у власному,місцевому, організованому житті! Втримувати дружнє побратимське співжиття,притягати відсталих,сходитися,влаштовувати доклади власними силами,святкувати по змозі спільно зі всіми незалежницькими,місцевими українськими організаціями,наші великі роковини.Ясно,що все тут залежить від Управ Філій Т-ва на місцях.Енергійна Філія ніколи не опиниться без акції.

Вслід за вижче сказаним,засадою Управ усіх наших Філій мусить бути самочинне пожвавлення праці,а в парі з цим зберігання власного престижу, зміцнення свідомости великої ролі українського комбатанта в політичному і громадському житті нашої еміграції.Виконуючи це власне організаційне завдання,щойно на другому місці слід поставити допомогу братнім організаціям,яка буває часом конечна навіть ціною подвійного членства,але не забуваючи при цьому ніколи життєвих вимог власної матірної Організації з її питоменним громадським значенням,з її світлою традицією та завданнями завтрішнього дня.

-

Допомога та інтервенції

Гол.Управа Т-ва пригадує,що у всіх випадках,коли члени Т-ва потребують допомоги чи то інтервенційної в центр.французьких установах і міністерствах,чи юридичної,чи врешті матеріяльної,- слід надсилати вичерпно обгрунтовані письма на адресу Секретаріяту Гол.Управи Т-ва за посередниц-

твом двної Філії та за її порученням.Виїмок становлять лише члени-одиночки що живуть далеко від наших організованих осередків і які тому зносяться безпосередньо з Гол.Управою Т-ва.У випадках,коли дані справи можна полагодити в департаментальному обсягу,інтервенцію в Префектурах,Урядах Праці, мерії,і т.п.-полагоджують самі Управи наших Філій,відкликаючися в разі потреби до помочі найближчих,провінційних осередків франц.Нац.Федерації б.Комбатантів Андре-Мажіно.Відповідні доручення співдії й взаємопомочі нашому членству вислала вже кількакратно Гол.Управа Федерації Андре-Мажіно всім своїм осередкам у Франції.

В справах отримання,або відновлення "Сертифікатів де Рефюже",слід надсилати: старий сертифікат/цих,що вже зареєструвалися/,завірену на мерії копію"карти де сежур"і одну фотографію,а також I.085 фр.на стемплеву оплату і рекомендовану пересилку.Для вписової реєстрації в ОФПРА,секретаріят Гол.Управи висилає на бажання відповідну анкету,включно з інструкцією.

В справах вироблення метрик ОФПРА як теж всіх документів конзулярного характеру може бути дана успішна поміч після докладного листового представлення справи.Те саме відноситься теж до приміщення управнених віком чи інвалідством членів Т-ва в пенсіонерських"домах відпочинку",з'окрема в Абендані.

Очевидно,передумовою безплатних свідчень Гол.Управи нашого Т-ва своїм членам є долучення до кожної письмової вимоги,посвідки регулярного вплачування членських внесків.

-

Квілейне Свято 3-тьої Залізної Дивізії

Квілейне Свято 3-ої Залізної Дивізії Армії УНР відзначило членство нашого Т-ва в Парижі 7 червня ц.р.урочистою Богослужбою і побратимськими сходинами проживаючих тут старшин і вояків Дивізії зі своїм командиром ген.О.Удовиченком на чолі.Свято пройшло у піднесеному і сердечному настрої,серед споминів геройського минулого і виявів непохитної віри у перемогу українського народу в його затяжній боротьбі за державне визволення з-під ворожої окупації.Учасники сходин зготували своєму славетному командирові ген.Удовиченкові сердечну овацію.

-

Справа Дому б.Українських Комбатантів в Парижі

Спілка б.Українських Комбатантів/"Сосієте Імобільєр де-сАнсіьєн-Комбатант-Україньєн"/,якій головує ген.О.Удовиченко і яка купила будинок при вул.Тен ч.13 в Парижі,інформує, що справу побудови нового,великого будинку натерені Спілки на чужі кредити і в якому Спілка мала би очевидно лише частину власности,- відкладено на неозначений час.Спілка станула на становищі,що втримання виключно українського будинку в Парижі без чужої співвласности булоб престижево,а навіть практично корисніше,навіть за ціну втрати поважних зисків з нової побудови.В напрямі здійснення тої другої можливости йдуть саме старання Спілки,якої цілі є надалі незмінно ці самі,що їх було вичерпно з'ясовано і одноголосно одобрено на останньому 18-тому Загальному З'їзді нашого Т-ва 25 січня 1958 р.

На жаль в міжчасі,як це часто трапляється в нашому емігрантському житті,а особливо в ситуаціях коли йде про здобуття і закріплення матеріяльних цінностей,- знайшлися деякі особи навіть у нашому комбатантському середовищі в Парижі,які пішли на диверзію з мрячними плянами і цілями. При цьому дуже знаменним є факт,що ці особи ще до З'їзду і на самому З'їзді Т-ва в січні м.р.були захоплені старанням і пізнішим фактом купівлі Дому тою Спілкою,одобрювали голосуванням ініціятиву основоположників

Спілки та були всеціло за будовою великого будинку на чужинецькі кредити. В останніх місяцях ці особи...поставили собі за завдання довести до розвалу Спілки,яка все створила,такими самими невідповідальними методами,які розвалювали вже неодну,українську конструктивну ініціятиву і роботу.Розуміється,що ці каламучення в ніякому разі не зможуть перешкодити переведенню до кінця плянів і з'обовязань Спілки,яка величезними зусиллями врятувала будинок на рю Тен і яка з цілою певністю подбає,щоби Париж мав теж надалі Український Будинок,репрезентативний і кращий ніж дотепер.

Запевнення дані Спілкою на 19-му З'їзді нашого Т-ва будуть очевидно вповні втримані з якнайбільшою матеріяльною і моральною користю для Укр. Військового Товариства,як статутово рівноправного члена Спілки.

-

Наша співпраця в Комітеті Оборони Пам'яті Симона В.Петлюри

Комітет Оборони Пам'яті Симона Петлюри в Парижі,якого співосновником і активним членом є наше Т-во,продовжує свою діяльність.Протестаційна акція проти відомої ~~[illegible]~~ телевізійної передачі франц. Р.Т.Ф.розвинулася при підтримці загалу українського громадянства у вільному світі дуже широко і спричинила інтервенцію франц.урядових чинників у паризькій радіо-телевізії.Нині ми певні,що такі речі у Франції вже не повторяться,але очевидно,цей факт Комітету не вдоваляє.Під теперішню пору продовжуються вперті заходи Комітету,щоби Дирекція РТФ дала таки від себе сатисфакцію українцям,включаючи в одну з програм своїх висилань окрему авдицію про Симона Петлюру і його справжню ролю в історії нашої державности.Ці заходи,на жаль,довготривалі бо натрапляють на дуже великі труднощі саме в колах,що організували були відому протиукраїнську телепередачу.Проте мається надію на успіх.

Добре проходить дотепер кольпортаж зразково виданої брошури Комітету у франц.мові п.н."Правда про Симона Петлюру".Комітет розіслав її до всіх великих бібліотек світу,багатьом парламентаристам і політикам у Франції та закордоном,як також редакціям чужинецьких впливових часописів. Окрему увагу було звернено на поширення брошури між франц.громадянством у Франції.В цьому допомогли з'окрема члени нашого Т-ва в терені,які закуповуючи примірники брошури,офірували їх з черги визначнішим французам у своїй місцевості.Таким чином пророблено чималу інформаційну акцію.

Комітет продовжує свою працю в ділянці інформації про Україну серед чужинців і передбачує дальші видання відповідного інформаційного матеріялу.

-

Гол.Управа нашого Т-ва доручає всім філіям надіслати до кінця жовтня ц.р.докладні розчислення зі збірок та кольпортажу книжки"Правда про Симона Петлюру".

-

"Хрест Залізного Стрільця"

Головний Отаман Симон В.Петлюра затвердив у 1921 р."Хрест Залізного Стрільця"призначений за бойові заслуги б.воякам 3-тьої Залізної Дивізії Армії УНР.Хто з б.дивізійників бажає цей Хрест отримати,хай звернеться з відповідно обоснованим письмом до Секретаріяту Гол.Управи нашого Товариства.

-

Конгрес Франц.Національної Федерації б.Комбатантів"Андре-Мажіно

В днях від 29 травня до I червня ц.р.відбувся в Марсей 30-тий Конгрес Франц.Нац.Федерації б.Комбатантів ім.Андре Мажіно у якої склад входить наш Товариство як афілійована комбатантська організація.В Конгресі взяла участь делегація нашої Гол.Управи у складі заступника Голови Т-ва полк.Л.Юськевича і ген.секретарія пор.Р.Голіяна з прапором Т-ва.

Сесія відбувалася в палаті марсейської Біржі,рясно декорованої нац.прапорами,серед святкової атмосфери цілого міста.Вирішено цілу низку важливих проблем,що торкалися оборони інвалідських прав,забезпечення і допомоги на старість,правно-адмінстраційної допомоги членам,поширення активности і т.п. У всіх рішеннях і голосуваннях брала рівноправну і активну участь наша делегація.Серед чисельних прапорів,що прикрашували президіяльну естраду Конгресу,вирізнювалися на почесному місці прапори Бельгійської та Української Секцій Федерації,підкреслюючи єдність комбатантського,організованого руху в рямках Федерації,що увійшла в історію з 1888 року,-року її заснування.

Наш блакитньо-жовтий прапор маяв теж обіч вівтаря підчас урочистої Богослужби в церкві"Сакр-Кер-ле-Прадо"і маяв у першому ряді прапорів,поруч з бельгійським,підчас величавої дефіляди головними артеріями міста і порту до Монументу Поляглим у форті Ст.Ніколя на приморському,скельному узгірі Марсею.Було щось зворушливе у цій маніфестаційній однодушності частин дієвої французької Армії та Флати з комбатантами вчорашнього дня,у цих військових і цивільних почестях віддаваних прапорам комбатантських організацій, у звуках парадних маршів військових орхестр,у вітаннях і оплесках мешканців Марсею на вулицях і з вікон здовж цілої траси дефіляди.

В рямках Конгресу відбулася теж низка привітальних імпрез організованих Управою міста Марсею,як оглядини міста і порту,прийняття в палаці Бореллі з фолькльорними танками та з привітальними промовами префекта і голови міста,вистава в опері та ін.

Конгрес закінчено пленарною сесією і бенкетом у салонах"Вілля-мон-рев" під почесним головуванням п.Трібуле міністра б.комбатантів та при співучасти пп.Гас-Пікара префекта департаменту Буш-ді-Рон;Г.Лефера сенатора-мера Марсею;високих старшин представників армії та флоти;монсіньора Ляльє представника кардинала і архієпископа Марсею;П.Мореля президента-основника Світової Міжнародньої Конфедерації б.Комбатантів та ін.Всіх гостей і учасників Конгресу вітав вступною промовою президент Федерації п.Каміль Делетан,накреслюючи коротко пророблену працю,дальші пекучі завдання Федерації та дякуючи тепло своїм найближчим співробітникам за співпрацю та представникам Уряду та адміністрації за зрозуміння і підтримку.Підкреслюючи вагу солідарної, комбатантської співпраці п.Делетан згадав теж співпрацю нашого Т-ва і серед рясних оплесків приявних,привітав поіменно обох делегатів нашого Т-ва.

Серед промов міністра,представників франц.армії та флоти,цивільної адміністрації та самих учасників-членів Федерації пройшов кількагодинний бенкет у милому і дуже дружньому настрої - що зрештою був лише завершенням тої комбатантської солідарности і маніфестацією взаємного зрозуміння,яким був сповнений Конгрес продовж цілого свого тривання в гостинному Марсею.

Активна співучасть в Конгресі нашої делегації був ще одним потвердженням корисности і пропагандивної важливости української прияви у французькому організаційному житті взагалі та в комбатантському з'окрема.В нинішніх умовинах еміграційного застою не лише серед українців,але теж серед усіх еміграцій поневолених совєтами народів,в умовинах коли все ще не має даних на будь яку чинну,визвольну активізацію еміграції,- остається чи не найбільш доцільним: організаційна спаяність і якнайглибше проникання в міжнародню мережу тої"презанс-юкраїньєн",що свідчить і безупину нагадує про визвольні стремління України.

Відвідини в НАТО в Парижі

Як відомо, наше Т-во є від 1953 року членом "Федерації б. Вояків Середньої та Східньої Европи" до якої входять комбатантські організації 14 націй поневолених Советами. Наше Т-во являється членом-фундатором цієї Федерації, якої завданням є не тільки об'єднувати б. вояків цих народів, але й давати знати у вільному світі про болі й змагання їхніх народів.

Одною із таких прилюдних маніфестацій була, влаштована 6 червня ц.р. екскурсія членів Федерації до НАТО/Головної Команди армій т.зв. "Атлянтійського Блоку/. Після належної інформативної підготови, представники НАТО прийняли членів Федерації, яких у той день зібралося понад 70-ти, у великій, конференційній залі НАТО в Пале-де-Шайо на Трокадеро.

Виконуючий обов'язки Голови Федерації, член Гол. Управи нашого Т-ва і голова постійної української делегації у складі Федерації побр. М. Ковальський представив зібраних членів Федерації канадійському полковникові п. Лівенові, делегатові штабу НАТО. Побр. Ковальський сказав при цій нагоді м.ін. що членів Федерації цікавить не тільки те, як організоване і для чого існує НАТО, але й те, що НАТО робить для цього, щоби народи, які його складають не попали з часом теж у положення цих народів, які зараз знаходяться у складі Федерації б. Вояків Середньої й Східньої Европи.

Полк. Лівен приймаючи з подякою пояснення побр. Ковальського, дуже докладно і охоче розповів про історію НАТО, про його завдання і про це, що НАТО створене в обличчі небезпеки зі Сходу і хоч є суто оборонною організацією то ні на мент не забуває тверду реальність тої небезпеки. Після доповіді полк. Лівена, яка була заслухана з великим зацікавленням, приявні ставили всерізні запитання на які доповідач радо і в силу своїх можливостей відповів. Накінець полк. Лівен висловив свою радість, що побачив перед собою у перше авдиторію зовсім іншого порядку ніж ця, що бувала в нього дотепер.

Після полк. Лівена зробив доклад бельгійський полковник Кабане, який подав конкретні відомості про силу і організацію НАТО. Доклад був дуже прецизний і цікавий.

Слід зазначити, що ця екскурсія до НАТО була першим живим контактом Федерації з чинниками тої міжнародньої військової сили і треба сподіватися, що ця зустріч не була останньою в цьому році.

-

Касовий Звіт Гол. Управи Т-ва

В Касі Т-ва залишилося на I січня 1958 р.	-	201.896 фр.
Поступило за 1958 рік	-	228.712 "
Разом	-	430.608 фр.
Витрачено за 1958 рік	-	170.278 "
Залишилося в Касі Т-ва на I січня 1959	-	260.330 "
Поступило в часі від I.I.59 по I.9.1959	-	141.650 "
Разом	-	401.980 фр.
Витрачено в часі від I.I.59 по I.9.59	-	134.763 "
Залишається на I.9.1959	-	267.217 фр.

Національний Податок

За 1958 рік вплачено на окр. рахунок Каси Т-ва	-	26.950 фр.
За час від I.I.59 по I.9.1959	-	23.600 "
Разом, за весь вижче поданий час, вплинуло від нашого членства на Національний Податок	-	49.550 фр!

Продовження Касового звіту:

Допомоги членам Т-ва в потребі

За 1958 рік виплачено готівкових допомог на суму	-	30.000 фр.
За час від I.I.59 по I.9.59 виплачено допомог на суму	-	27.000 "
Разом	-	57.000 фр.
Крім готівкових допомог видано ще пакетів у тому самому часі від I.I.59 по I.9.59.		27 харчових

Як бачимо з повижчих звітів,впливи у відзначеному періоді були зовсім незадовільні.Скарбник Т-ва стверджує,що членські внески вплачуються нерегулярно,або що гірше,- деякі Філії не відпроваджують взагалі встановлений відсоток членських внесків до Каси Гол.Управи,але затримують їх собі повністю! Мається все ще Філії,яких Касові Звідомлення взагалі не поступають на руки Скарбника! Як з цим боротися,коли найкращі люди з-поміж нашого членства,яких поставлено на чолі наших провінційних осередків,самі не вивязуються з прийнятих на себе обов'язків? Доходить врешті-решт до цього,що весь тягар фінансової підбудови Товариства спочиває фактично на плечах кількох зразкових філій,а решта"благоденствує"! Думаємо,що вже пора з цим скінчити.

Соромно низькі є з'окрема поступлення на"Національний Податок",-49.550 фр. за останнього півтори року! Ніхто не повірить,щоби наше,завжди зразково солідарне і громадсько вироблене членство з власної волі,самосвідомо,відставало так від плачення членських внесків,як і від вплат Національного Податку. В цьому є виключна вина дотичних Уповноважених Т-ва на місцях.Скарбник даної Філії попросту не пильнує справи,не виконує як слід своїх обов'язків!

Кінчаємо ці сумні підсумки закликом: - Більше уваги і більше обов'язковости у виконуванні своїх організаційних і громадських функцій!

Філії,які не надіслали ще своїх Касових Звітів,мусять це зробити в якнайкоротшому часі!

--- ---

Відійшли від нас:

† ІГУМЕН РОСТИСЛАВ
у світському житті
ФАДЕЙ НЕТРЕБА,полк.Армії УНР

помер I3 серпня ц.р.виконуючи духовні обов'язки настоятеля парафій УАПШ в південно-східній Франції.

Покійний народився 2I серпня I893 р.у Владикавказі у військовій родині. Вибравши військову кар'єру брав участь у I-шій світовій війні,а з ментом проголошення самостійности українського народу,брав активну участь у його змаганнях за державність.В українській Армії мав степень підполковника і був начальником оперативного відділу 6-тої Стрілецької Дивізії ген.Безручка. Відзначився при славетній обороні Замостя в I920 р.На еміграції у Франції брав жваву участь в громадському життю,а з'окрема був діяльним і карним членом нашого Військового Т-ва.В I95I р.перейшов у духовний,монаший стан і був висвячений Митрополитом Полікарпом I4 жовтня того ж року у діякони,а 23 березня I952 прийняв чернечий постриг та ім'я Ростислав.Висвячений згодом Митрополитом Ніканором в ієромонахи,обняв душпастирство православних українців у південно-східній Франції,розвиваючи там ревну душпастирську і громадську діяльність.За покладені заслуги для УАПШ і народу,удостоївся в I958 році саном Ігумена.Відійшов від нас у розгарі жертовної праці,підкошений жахливою недугою рака шлунка.Українська громада в Крезо похоронила Його I7 серпня ц.р.на місцевому кладовищі"Ле Крузо",об'єднана у глибокому жалю за втратою зі всею українською,емігрантською громадою у Франції,яка високо цінила особу і працю Покійного.З'окрема у нашій,вояцькій пам'яті пполк.Нетреба,воїн за Віру і Батьківщину,останеться на завжди живий,як приклад вояцької незламности і посвяти.Вічня Йому Пам'ять!